

Un Crăciun fericit

În vara lui 1991 ne mutasem din California în Pennsylvania. După câțiva ani de Crăciun cu soare, la mâneacă scurtă, vedeam din nou zăpadă. În noiembrie s-a născut cea de-a șaptea fetiță a noastră, Alina. Nu se anunțau sărbători prea îmbelșugate. Vorba lui Caragiale: *Famelie mare, renumerație mică, după buget, deh...* Ne gândeam unde am putea găsi un pomișor mic, mititel, dacă se poate cu tot cu globulețe! Cât privește cadourile, ne mângâiam cu faptul că fetele sunt mititele și scăpăm cu ceva mărunțișuri. „Lasă, dragă, zic eu încrezător, la anul o să fie mai bine.”

Apoi, dintr-o dată, s-au aprins luminițele! Personalul de la Spitalul orașelului Reading, unde născuse

Doina, soția mea, impresionată de faptul că arătam așa de tinere și aveam deja șapte copii s-au gândit că ne-ar face un mare bine cu o vizită de Crăciun. Vizită cu brad, globulețe și lumini, dulciuri și jucării, hăinuțe și ceva bănuți, ce mai, o adevărată sărbătoare! Mai bine de o oră au tot desfăcut fetițele la cadouri!

Probabil vă întrebați care este lucrul pe care îl rețin cel mai bine acum, douăzeci de ani mai târziu... Nu, nu bucuria copiilor (așa se bucură în fiecare an), nici emoțiile soției (ea este foarte sensibilă și delicată de felul ei), ci bucuria și entuziasmul de pe fețele binefăcătorilor noștri! Au stat și au admirat bucuria copiilor până la ultima picătură. Erau niște oameni fericiți: în ziua aceea aduseseră sărbătoarea în casa unei familii numeroase, sărăcuțe și străine. Ne-am rugat pentru ei, le-am mulțumit cu lacrimi și... nu i-am mai văzut vreodată. Dar ne amintim de ei adesea și cred că nu numai noi!

Acesta este un Crăciun adevărat! Încurajez toți cititorii care au ceva dare de mână și își pot permite: duceți fericierea în casa unor oameni despre care știți că nu au cu ce să sărbătorească acest Crăciun! Îi veți face fericiți, dar voi veți fi mai fericiți (Fapte 20.35)!

Cristi, SUA

Generozitate

Am citit odată o povestire folosită de o universitate din Oregon, pentru a solicita suport financiar pentru studenții săi:

„Când regele Siamului a venit în America pentru o operație de ochi, cu câțiva ani de zile în urmă, chirurgul american nu știa ce preț să stabilească pentru operația pacientului său de origine regală! El își zicea: «poate fi 1000 de dolari, pentru a păstra o bună relație cu acesta, sau 10.000 dolari, pentru ca să dovedească că operația a meritat drumul lung făcut până în S.U.A.»

Pentru că nu știa la ce sumă să se hotărască, cineva i-a sugerat să întrebe pe avocatul regelui, care ar putea să-i spună suma potrivită. Zis și făcut! «Nici o problemă», a zis avocatul. «Regele este un om onorabil, la fel ca tine. El știe să aprecieze valoarea. De aceea este foarte simplu: trimite regelui o factură fără a-i indica prețul. Scrie-i apoi lângă factură un bilet de mână

cu mențiunea: Regele nu poate greși!»

Doctorul a făcut așa cum i-a sugerat avocatul și, nu după multe zile, a primit un cec de 75.000 de dolari. Când a văzut atâtia bani, chirurgului nu i-a venit să creadă! Imediat i-a cumpărat soției o haină de blană de nurcă, a comandat două mașini noi și a cheltuit restul banilor într-o călătorie de trei luni în jurul lumii.

S-a întors acasă obosit de atâta drum, dar fericit și împrăpătat. Când a deschis cutia poștală a găsit o scrisoare cu o factură de la avocatul regelui. Nu avea nici o sumă indicată, dar lângă ea era un bilet scris de mână pe care era scris mesajul: „Un doctor onorabil nu poate greși!”

Noi cui dăruim cu mai multă generozitate – Cezarului sau lui Dumnezeu?

Ce sumă am scrie celor care ne-au slujit dacă ar trebui ca noi să alegem prețul?

Ce sumă am scrie pentru Dumnezeu, Cel care ne-a dăruit totul? (www.misiune.ro)

Iarnă...

Iarnă: toate-au amorțit,

Ninge: nori-au plăsmuit,

Cad petale argintii:

Bucurii pentru copii!

Fulgi-s deși ca o perdea,

Susur alb și pur de nea;

Oare-s îngeri ce coboară

Sau o altă primăvară?

Și privind sclipind în geam

Vălul iernii diafan

Simt în inima-mi pustie

O cerească bucurie...

Mult mai alb și de valoare

Ca zăpada trecătoare

Sufletul Tu mi l-ai dat

Să-l păstrez mereu curat.

Doamne, fă să-mi amintesc:

Sufletul să mi-l albesc

În sfânt sânge, ca să fiu

Alb ca neaua și-al Tău fiu!

LIDIA DUCIUC

Cugetări despre ÎNTRUPARE

„Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiu al omului ca să ne arate că firea omenească, spre deosebire de toate făpturile, a fost zidită după chipul lui Dumnezeu, ca să cinstească însuși trupul muritor.” (Grigorie de Palama)

„Dumnezeu ar fi putut folosi și alte mijloace prin care să mântuiască pe oameni, dar Întruparea a fost socotită de El cel mai potrivit mijloc.” (Augustin)

„Dumnezeu S-a făcut purtător de trup, pentru ca omul să poată deveni purtător de duh.” (Atanasie cel Mare)

